

УВОД

Циљ овог семинарског рада је показати када и у каквим околностима је настао устав, какав је садржај устава, као и његов значај за управно право.

Данас, идеја ограничавања власти, и владавине права, почива на уставу, највишем правним акту сваке земље. Под уставом се подразумевају највише радње организације државног апарата власти и правног поретка. Устав у правном смислу је систем општих правних аката или један општи правни акт који садржи политичке и правне норме и принципе организовања монопола физичке принуде и правног поретка у датом друштву и правна начела организовања оних области друштвеног живота на којем носиоци монопола физичке силе посебно инсистирају.

Устав је темељни правни извор уставног права јер се у њему налази велики број норми које садржајно одређују уставно право као грану права.

Устав у материјалном смислу обухвата све правне изворе уставног права у држави, без обзира на то је ли реч о уставу као засебном писаном општем правном акту, органском закону, закону, подзаконском општем акту или уставном обичају.

Устав је основни акт једне земље, али и симбол правне државе, услов и извор уставности и владавине права. Зато се са правом каже да без устава нема ни уставности ни правне државе, владавине права.

Свака држава има устав у материјалном смислу. Увек су постојала одређена правила којима се уређивало устројство државне власти. Дуго су била у облику обичајног права, иако су у античко доба и средњем веку постојали малобројни писани законски извори уставног уређења. На крају 18. и почетком 19. века доношењем првих писаних устава устав у материјалном смислу обликује се претежно у писаном облику.

Кроз историју се мења и садржај устава у материјалном смислу. До грађанских револуција и рушења апсолутних монархија устав у материјалном смислу сводио се на мали број норми којима се утврђивало да сва власт у држави припада монарху и да је он наследан. Признавала су се одређена права према сталешкој припадности становника. Њихов круг се ширио успоредно с господарским и друштвеним јачањем грађанства.

Истовремено, до краја 15. и почетка 16. века се развијала школа природног права, а унутар ње током 17. века и теорија о друштвеном уговору. Тражило се да се властодршци ограниче двоструко:

признавањем и правним обликовањем у писаном правном пропису који би био по правној снази изнад свих правних аката природних човековог права и

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com